

Agape

**„Albowiem tak Bóg umiłował świat. . .
” Jan 3:16**

„Bóg nie ocenia nas według naszej wiedzy, popularności lub wymowy, lecz Bóg ocenia nas według naszej miłości. . . ” (Ch. T. Russell)

Język grecki należy do najbogatszych języków świata i jest niedościgniony w wyrażaniu odcieni znaczeniowych. Zdarza się często, że posiada całą serię wyrazów na określenie różnych barw znaczeniowych jednego pojęcia, gdy np. polski posiada tylko jeden. W języku polskim jedno słowo „miłość” oznacza wszystkie jej rodzaje. Natomiast w języku greckim istnieją aż cztery znaczenia słowa miłość, określane czterema różnymi słowami.

Miłość jest największą ze wszystkich cnót charakteryzujących wiarę chrześcijańską! Przyglądnijmy się więc tym czterem wyrazom greckim określającym miłość w nauce Nowego Testamentu.

1. *Eros* – Zasadniczo określa miłość fizyczną – miłość między przedstawicielami odmiennych płci, miłość erotyczną, pożądanie. Słowo to w tym znaczeniu nie występuje w Nowym Testamencie.
2. *Storge* – Miłość rodzinna. Słowo to występuje w Nowym Testamencie tylko jeden raz: Rzym. 12:10.
3. *Filia* – Oznacza `miłe ciepło' (Jan 11:3). Słowo `filia' pięknie określa więzy międzyludzkie.
4. *Agape* – Jest to najczęstsze nowotestamentowe pojęcie określające miłość. Wyraz grecki *agape* jest użyty w Nowym Testamencie aż 120 razy. *Agape* dotyczy umysłu i serca i oznacza zasadę, na której świadomie się opieramy jako na prawie Bożym. W istocie jest to moc do kochania ludzi (Mat. 5:43-48). *Agape* jest więc podstawą doskonałości.

Agape jest to taki stan ducha, w którym – niezależnie od tego, co mi uczyni człowiek – nie będę starał się mu szkodzić, nie będę szukał zemsty. Poszukiwał będę zawsze jego dobra.

Studując Nowy Testament stwierdzamy, że miłość jest istotą doskonałego życia w niebie i na ziemi.

1. Miłość jest podstawą relacji między Bogiem a Jezusem – między Ojcem a Synem (Jan 3:35).
2. Miłość cechuje postawę Boga wobec ludzi (Jan 3:16). Dzieło zbawienia zaczęło się właśnie dlatego, że „Bóg umiłował świat”.
3. Obowiązkiem człowieka jest miłość do Boga (Mat. 22:37).

4. Siłą kierującą życiem Jezusa była miłość do ludzi (Obj. 1:5).
5. Istotą wiary chrześcijańskiej jest miłość do Jezusa (Efezj. 6:24).
6. Oznaką chrześcijańskiego życia jest wzajemna miłość (Jan 13:34).
7. Miłość jest istotą doskonałości (1 Jana 4:12; Kol. 3:14).

Nowy Testament mówi bardzo wiele o miłości, która jest podstawowym elementem istoty Boga.

1. Bóg jest miłością (1 Jana 4:7-8,16).
2. Miłość Boża jest uniwersalna. Bóg pokochał nie tylko naród wybrany, ale i cały świat (Jan 3:16).
3. Miłość Boża jest miłością ofiarniczą (1 Jana 4:9-10).
4. Miłość Boża ku nam jest miłością przez nas nie zaświadczoną (Rzym. 5:8).
5. Miłość Boża jest miłosierna (Efezj. 2:4). Nie dąży do zawładnięcia, lecz jest miłością litościwego serca.
6. Miłość Boża jest miłością zbawczą i uświęcającą (2 Tes. 2:13).
7. Miłość Boża jest miłością wzmacniającą. Nie jest nadopiekuńcza – nie czyni człowieka słabym i wątłym, lecz tworzy bohaterów (Rzym. 8:37).
8. Miłość Boża jest miłością nieprzemijającą – trwa wiecznie (Rzym. 8:39).
9. Miłość Boża jest miłością nagradzającą (Jak. 1:12; 2:5).
10. Miłość Boża jest miłością karzącą (Żyd. 12:6).

Nowy Testament poświęca również wiele miejsca miłości człowieka do Boga.

1. Musi to być miłość wyłączna (Mat. 6:24).
2. Jest to miłość wypływająca z wdzięczności (Łuk. 7:41-42).
3. Jest to miłość posłuszna. Jedynym sposobem udowodnienia naszej miłości do Boga jest okazanie Mu niezachwianego posłuszeństwa (1 Jana 2:5).
4. Jest to miłość angażująca się. Jeśli kochamy Boga, udowadniamy tym, że kochamy Jego Dzieło i pomagamy bliźnim (1 Jana 4:20).

A teraz zajmijmy się problemem *agape*, która jest miłością człowieka do człowieka i ustanawia jego prawa współżycia.

1. Miłość musi stanowić istotę atmosfery chrześcijańskiego życia. Jest ona podstawą chrześcijańskiej społeczności. Kościół, w którym objawia się nienawiść i spory, może nazywać siebie kościołem ludzi, ale nie ma prawa nazywać się Kościołem Chrystusa (1 Kor. 16:14; 2 Tes. 1:3).

2. Miłość do Prawdy jest czynnikiem spajającym jedność Kościoła (Efezj. 4:11-16).

3. Miłość musi być mocą napędową sług zborowych (1 Tym. 4:12). W Kościele nie powinno być miejsca dla starszego, który obejmuje ten urząd dla prestiżu lub wyróżnienia się.

4. Jednocześnie postawa chrześcijan wobec starszych zboru powinna również być nacechowana miłością (1 Tes. 5:13). Zbyt często jest to postawa wyrażająca bezpodstawną krytykę oraz osobiste niezadowolenie i urazy.

5. Miłość chrześcijańska winna być skierowana nawet ku naszym wrogom (Mat. 5:44). Niezależnie od tego, czy chrześcijanin zostanie obrażony, zraniony, skrzywdzony czy znieważony, nigdy nie dopuści do tego, aby w jego sercu pojawiła się gorycz lub nienawiść. Kiedy prezydenta Lincolna oskarżano, że traktuje swych oponentów zbyt uprzejmie i łagodnie i kiedy doradzano mu, żeby ich zniszczył, odpowiedział: „Czy nie niszczyłem moich wrogów, kiedy uczynię ich moimi przyjaciółmi?!”

Przełóżmy teraz charakterystyczne cechy chrześcijańskiej miłości.

1. Miłość jest szczerą. Nie jest powierzchowną grzecznością, pokrywającą wewnętrzne zgorzknienie. Jest to miłość otwarta i szczerą (2 Kor. 8:8; 1 Piotra 1:22).

2. Miłość jest niewinna (Mat. 12:7; Rzym. 13:10). Chrześcijańska miłość nigdy nikogo nie skrzywdzi.

3. Jest obdarzającą. Są dwa rodzaje miłości: ta, która żąda i ta, która obdarza. Miłość obdarzająca stanowi odbicie miłości Jezusa (Jan 13:34).

4. Miłość jest wytrwała – nie zniechęca się i sprzeciwia się wszystkiemu, co zamienia miłość w nienawiść (Efezj. 4:2).

5. Miłość jest przebaczącą. Chrześcijańska miłość potrafi przebaczyć i przez to umożliwia winowajcy powrót na właściwą drogę (Kol. 3:13).

6. Jest karcącą. Chrześcijańska miłość posługuje się karceniem i dyscypliną, gdy są one potrzebne (2 Kor. 2:4-6).

7. Miłość ma nadzór nad wolnością (Gal. 5:13). Chrześcijanin ma prawo robić wszystko, co nie jest grzechem, ale ta wolność musi być kontrolowana miłością.

8. Miłość nadzoruje Prawdę (2 Tes. 2:10). Chrześcijanin kocha Prawdę, ale nie wypowiada jej z okrucieństwem lub niesympatycznie. Nikt nie ma prawa głosić Słowa Bożego w ten sposób, aby przygnębić słuchaczy. Każde zniechęcające kazanie jest złe!

9. Nasze zapatrywania na niefundamentalne prawdy mogą się różnić, ale ponad tymi różnicami powinna górować myśl o tym, że kochamy Chrystusa, kochamy Prawdę i kochamy siebie nawzajem (Filip. 2:2)! Miłość dla Prawdy winna być prawdą!

10. Miłość jest udoskonaleniem chrześcijańskiego życia. Chrześcijaństwo trzeba najpierw odczuć sercem, a potem dopiero przemyśleć. Na świecie nie ma nic wznioślejszego niż miłość (Rzym. 13:10; 1 Tym. 1:5).

W końcu Nowy Testament ukazuje też drogi, na których miłość może pobłądzić.

1. Miłość do świata jest miłością ukierunkowaną niewłaściwie (1 Jana 2:15). Można pokochać czas ziemski, zapominając o wieczności. Można pokochać nagrody tego świata, zapominając o nagrodach Bożych. Można tak pokochać ten świat, że przyjmuje się normy światowe, a porzuca normy Chrystusowe.

2. Miłość wobec osobistego prestiżu jest źle pojętą miłością. Nie jest to miłość ku Prawdzie, ale miłość do samego siebie. Nauczenni w Piśmie i faryzeusze kochali stanowiska i pochwały od ludzi. Chcieli koniecznie wyróżniać się ponad społeczność, w której żyli (Łuk. 11:43).

3. Miłość ku ciemności i strach przed światłem (Jan 3:19). Każdy człowiek, który grzeszy, ma coś do ukrycia i wtedy kocha mrok. Jednak ten mrok ukryć go może tylko przed ludźmi – nie przed Bogiem.

Życie chrześcijańskie, jak mogliśmy zauważyć, zbudowane jest na bliźniaczych filarach: miłości do Boga i miłości do Prawdy! A więc – *agape* – kochaj i czyń, co chcesz!

„A teraz zostaje wiara, nadzieja, miłość, te trzy rzeczy; lecz z nich największa jest miłość” – 1 Kor. 13:13 (BGd).

Kaleta Stanisław
R-
„Straż”

Literatura:

William Barclay „Najważniejsze słowa Nowego Testamentu”.